

PROP DE VOSALTRES

L'Assemblea diocesana

Benvolguts diocesans:

Dissabte que ve ens reunirem en Assemblea els cristians de la nostra diòcesi. Dedicarem tot el matí a pregar, a escoltar, a parlar, a trobar-nos amb persones d'altres parròquies i comunitats per compartir l'alegria de la fe i del testimoni. El lloc de la trobada serà a la Casa de l'Església tal com ho hem fet en aquests darrers anys.

Els que han preparat l'Assemblea han decidit mantenir el mateix esquema de les edicions anteriors: oració inicial, ponència d'un expert, resposta al qüestionari lliurat per Vicaries i, per acabar, torn obert de preguntes al ponent amb la reflexió final del Bisbe.

Com que aquest esdeveniment està programat des del principi de curs i tots en teníeu notícia, no convidem a ningú personalment. És una trobada en la qual tots som protagonistes i, per experiències passades, tots us sentiu propers i participeu de la mateixa alegria. Em consta que gaudiu en la conversa i en l'intercanvi d'opinions de les vostres tasques parroquials o diocesanes. D'altra banda feu visible el vostre afecte per l'Església a la qual serveiu i de la qual rebeu l'impuls de les vostres responsabilitats pastorals.

Parlant d'assistència us manifesto un desig personal: que totes les parròquies tinguin algun feligrès perquè pugui expressar les inquietuds i les preocupacions dels seus germans i pugui, al seu

torn, transmetre l'experiència eclesial viscuda. Per descomptat comptem amb tots els sacerdots i diaques. Però necessitem la veu dels laics en aquesta Església en permanent renovació i encaminada cap al Senyor. És una responsabilitat compartida que neix de l'escolta de la Paraula i de la participació en els sagraments. Sabem que ens assisteix l'Esperit Sant per presentar el rostre de Jesucrist a aquesta societat que ens envolta i que està encaminat a la coherència, a la llibertat i a la pau. El meravellós tresor de la nostra salvació està portat en gerres de terrissa perquè no se'ns obliidi la grandesa de Déu i la humilitat de l'ésser humà.

L'Assemblea és una bona ocasió per conèixer i estimar més i millor a l'Església, col·laborant amb els altres membres perquè aparegui bonica, llisa, sense arrugues. Que qualsevol se senti a gust, feliç i segur en el si de l'Església. Aquesta és la convicció. Aquest és el repte que hem anat desgranant al llarg de l'últim trienni en aquestes trobades fraternals. Recordeu els diferents moments: la nostra responsabilitat personal, la comunitat acollidora i missionera (la parròquia i la diòcesi) i, en aquest curs, la formació permanent de tots els membres per aprofundir en el testimoni cristià.

L'Exhortació Apostòlica Postsinodal **Christus vivit** ens ofereix una profunda reflexió sobre els joves. No va dirigida només a ells a qui els afecta de manera especial sinó que ens arriba a tots nosaltres perquè revisem i mai ens desanimem. Al nú-

mero 37 podem llegir: «L'Església de Crist sempre pot caure en la temptació de perdre l'entusiasme perquè ja no escolta la crida del Senyor al risc de la fe, a donar-ho tot sin mesurar els perills, i torna a buscar falses seguretats mundanes» i en el número següent diu «... i la proximitat crea les condicions per a què l'Església sigui un espai de diàleg i testimoni de fraternitat que fascina».

L'Assemblea diocesana és una gran experiència de comunió per als que hi assistim. També per a tots aquells que ens acompanyen en el silenci i en la pregària. Les diferents sensibilitats i els diferents serveis i funcions ens enriqueixen a tots. Amb la meva benedicció i afecte.

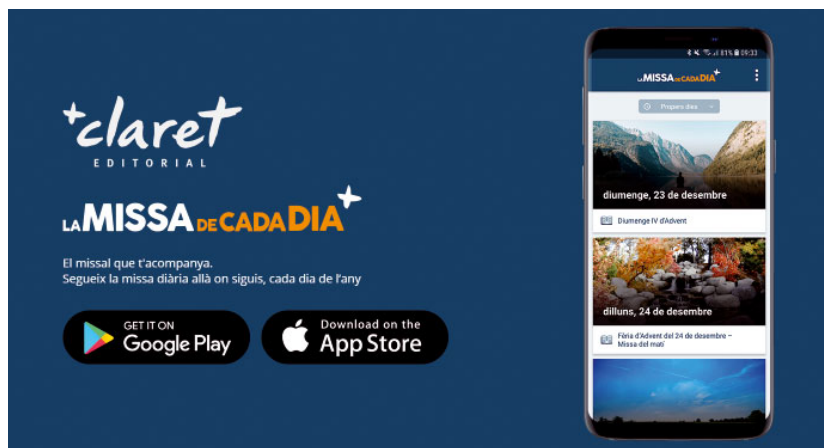
† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Nova APP de *La Missa de cada dia*

La *Missa de cada dia* de l'Editorial Claret també es pot consultar des del mòbil gràcies a un nou aplicatiu. L'App ofereix en un nou format els continguts de la publicació que permet seguir la missa diària des de qualsevol lloc. *La Missa de cada dia* es publica en paper des de fa més de 25 anys en català i en castellà. Ara és la primera aplicació en català que ofereix aquest servei.

L'App de *La Missa de cada dia* inclou, també en català i en castellà, els textos litúrgics per a totes les celebracions eucarístiques del missal, tant les d'àmbit general com les que

són pròpies de cada bisbat i les de les principals poblacions. Automàtica-

ment ofereix els textos que corresponen a cada dia segons el calendari

litúrgic i les festivitats locals més importants. L'App també proporciona comentaris sobre els textos bíblics per facilitar la preparació de les homilies o per a la meditació i pregària personal de qualsevol usuari.

El format de l'App es presenta de manera molt intuïtiva, amb un disseny clar i senzill, que facilita la navegació pels diferents continguts. Conté fotografies de qualitat que completen la lectura. A part dels textos litúrgics oficials de cada dia, inclou comentaris de l'Evangeli; introduccions, punts de reflexió i pregàries en les solemnitats i el santoral; i les principals celebracions locals i diocesanes.

CERCA DE VOSOTROS

La Asamblea diocesana

Queridos diocesanos:

El próximo sábado nos reuniremos en Asamblea los cristianos de nuestra diócesis. Dedicaremos toda la mañana a rezar, a escuchar, a hablar, a encontrarnos con personas de otras parroquias y comunidades para compartir la alegría de la fe y del testimonio. El lugar del encuentro será en la Casa de la Iglesia tal como lo hemos hecho en estos últimos años.

Quienes han preparado la Asamblea han decidido mantener el mismo esquema de las ediciones anteriores: oración inicial, ponencia de un experto, respuesta al cuestionario entregado por Vicarías y, para terminar, turno abierto de preguntas al ponente con la reflexión final del Obispo.

Como este acontecimiento está programado desde el principio de curso y todos tenéis noticia del mismo, no se invita a nadie personalmente. Es un encuentro en el que todos somos protagonistas y, por experiencias pasadas, todos os sentís cercanos y participáis de la misma alegría. Me consta que gozáis en la conversación y en el intercambio de opiniones de vuestras tareas parroquiales o diocesanas. Por otra parte hacéis visible vuestro afecto por la Iglesia a la que servís y de la que recibís el impulso de vuestras responsabilidades pastorales.

Hablando de asistencia os manifiesto un deseo personal: que todas las parroquias tengan algún feligrés para que pueda expresar las inquietudes y las preocupaciones de sus hermanos y pueda, a su vez, transmitir la experiencia eclesial vivida. Desde luego contamos con todos los sacerdotes y diáconos. Pero necesitamos la voz de los laicos en esta Iglesia en permanente renovación y encaminada hacia el Señor. Es una responsabilidad compartida que nace de la escucha de la Palabra y de la participación en los sacramentos. Sabemos que nos asiste el Espíritu Santo para presentar el rostro de Jesucristo a esta sociedad que nos envuelve y que se declara proclive a la coherencia, a la libertad y a la paz. El maravilloso tesoro de nuestra salvación está llevado en vasijas de barro para que no se nos olvide la grandeza de Dios y la humildad del ser humano.

La Asamblea es una buena ocasión para conocer y amar más y mejor a la Iglesia, colaborando con los demás miembros en que aparezca bella, tersa, sin arrugas. Que cualquiera se sienta a gusto, feliz y seguro en el seno de la Iglesia. Esa es la convicción. Ese es el reto que hemos ido desgranando a lo largo del último trienio en estos encuentros fraternales. Recordáis los distintos momentos: nuestra responsabilidad personal, la comunidad acogedora y misionera (la parroquia y la diócesis) y, en este curso, la formación permanente de todos los miembros para profundizar en el testimonio cristiano.

En la Exhortación Apostólica Postsinodal **Christus vivit** nos ofrece una profunda reflexión sobre los jóvenes. No va dirigida sólo a ellos a quienes les afecta de modo especial sino que nos llega a todos nosotros para que revisemos y nunca nos desanimemos. En el número 37 podemos leer: «La Iglesia de Cristo siempre puede caer en la tentación de perder el entusiasmo porque ya no escucha la llamada del Señor al riesgo de la fe, a darlo todo sin medir los peligros, y vuelve a buscar falsas seguridades mundanas» y en el número siguiente dice «... y la cercanía crea las condiciones para que la Iglesia sea un espacio de diálogo y testimonio de fraternidad que fascine».

La Asamblea diocesana es una gran experiencia de comunión para los que acudimos. También para todos aquellos que nos acompañan en el silencio y en la oración. Las distintas sensibilidades y los distintos servicios y funciones nos enriquecen a todos.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Inscripciones obertes per al 34è Pelegrinatge a Lourdes

«**B**enaurats els pobres» és el lema del pelegrinatge a Lourdes d'aquest any, que tindrà lloc entre el 27 i el 30 de juny. Hi haurà la possibilitat de només fer-lo el cap de setmana, i serà presidit pel nostre bisbe Salvador. L'Hospitalitat de Lourdes ja va obrir les inscripcions el passat 8 de maig.

Les inscripcions estan obertes fins al proper 9 de juny, i s'efectuen a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), els dimecres i dijous, de 18 a 20 hores. Des de l'organització proposen dues opcions, que inclouen pensió completa i viatge en autocar: una de quatre dies per 245 euros o una altra de només dos dies i una nit per 90 euros. Els joves entre 18 i 30 anys que s'allotgin a l'hotel tindran una quota reduïda de 160 euros. Són quatre dies molt intensos i plens d'actes religiosos entre els que cal destacar la trobada dels hospitalaris amb el Bisbe del dijous, el viacrucis dels pelegrins i la Festa del Pelegrinatge del divendres, la processó mariana de torxes del dissabte i la missa internacional del diumenge. Sense oblidar el pas per la gruta i una mica de temps lliure.

Organitzen aquest 34è pelegrinatge l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la diòcesi, la Delegació Pastoral de Joves i el Bisbat de Lleida.

Més informació al blog de l'Hospitalitat:
www.hospitalitatdelleida.blogspot.com

Visita de Vida Creixent a l'ermita de Carrassumada

Un centenar de persones dels Moviments de Vida Creixent van visitar, a finals del mes de març, l'ermita de la Mare de Déu de Carrassumada, a Torres de Segre.

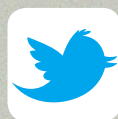
Van celebrar l'Eucaristia d'acció de gràcies per tot el camí de la vida fet i el que els manca per fer. A l'exterior del santuari van admirar l'espai commemoratiu en memòria de les víctimes de la guerra, presidit pel lema «Mai més!». I oberts a la gran balconada van contemplar els inabarcables conreus de fruita, tan esplèndids en aquest temps de primavera, i, a l'horitzó, la Seu Ve-

lla de Lleida i la serralada dels Pirineus a la llunyania. Tot plegat amb les emocionades explicacions de Mn. Xavier Batiste. Després del dinar van visitar el museu

del molí vell d'oli i de vi, on es van retrobar amb una quantitat innumerable d'objectes, eines i arrels de la vida dels seus padrins i avantpassats.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

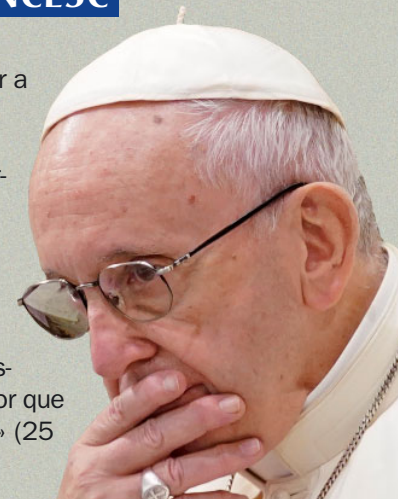
@Pontifex: «Sant Josep, espòs de la Verge Maria, vetlleu sempre per tota l'Església i protegiu-la en tot moment» (20 de març).

@Pontifex: «Si abandonem la llei de l'amor, triomfa la llei del més fort sobre el més dèbil» (21 de març).

@Pontifex: «Donem gràcies a Déu per la "germana aigua", un element tan simple i preciós, i esforcem-nos per-

què sigui accessible per a tothom» (22 de març).

@Pontifex: «Que la Verge Santa ajudi tothom, especialment als joves, a recórrer el camí de la pau i de la fraternitat fonamentades en l'acolliment i el perdó, en el respecte a l'altre i en l'amor que és donar-se un mateix» (25 de març).

El Bisbat de Lleida celebra la Jornada Sacerdotal

El Dimarts Sant, 16 d'abril, la Casa Sacerdotal del Bisbat de Lleida va acollir la Jornada Sacerdotal que cada any se celebra en aquesta diada.

Una nodrida representació del presbiteri de la diòcesi va participar en la celebració, presidida pel bisbe Salvador. Hi va assistir també el bisbe emèrit Joan. La trobada va servir per homenatjar a Mn. Ramon Prat, que el mes d'octubre celebrà els seus 50 anys de sacerdot, i Mn. Luis Aguirre, sacerdot colombià que celebra aquest any les seves bodes de plata com a prevere.

Mn. Ramon Prat va donar gràcies per la fe i va recordar el seu pas per la JEC, l'escoltisme i els Maristes. «Vaig fer l'opció de seguir al Crist, sense condicions», va dir. I va continuar afegint: «No crec en la teologia sinó en el Crist». En la mateixa línia, va afirmar: «Avui estic de tornada de tot menys del Crist»... «Aquella fe que l'Església em va regalar és el tresor que continuo treballant. El Crist no m'ha decebut.»

Per la seva part, Mn. Luis Aguirre va explicar: «La meua vocació va començar tard». «Estava ma-

triculat a Medicina, però jo volia curar ànimes». «Vaig tenir una experiència missionera a l'Equador i a Mali». A causa d'una malaltia va haver de tornar a Colòmbia i es va incardinar a la diòcesi de Popayán. Fa un any va arribar a Lleida. «Vull agrair a Mons. Salvador el cor de pastor i la seva acollida», va dir. «El sacerdot és difícil, tenim dies de glòria i dies d'ombres, però si confiem en el Senyor tirarem endavant», va concloure.

Després de l'homenatge als dos sacerdots, els assistents van visionar la pel·lícula *El caso de Cristo*, posteriorment, van compartir el dinar de germanor. A la tarda, a la Catedral, tingué lloc la celebració de la Missa Crismal.

Trobada d'estudi de l'Evangelí

Membres de tres moviments catòlics de Lleida, el Moviment de Professionals Catòlics (MPCL), l'Acció Catòlica Obrera (ACO Lleida) i la Comunitat de Vida Cristiana (CVX), es

van reunir el passat 12 d'abril amb la finalitat d'aprofundir en l'Evangelí. L'estudi es va centrar en dos textos de l'Evangelí de Mateu i va ser conduït per Mn. Víctor Martínez.

El text triat va ser el de Jesús camina sobre les aigües (Mt 14,22-23), tot comparant-lo amb el de la Tempesta calmada (Mt 8,23-27). Entre d'altres reflexions van arribar a la conclusió que «no hem de tenir por, cal posar la confiança en el qui és. Ell ens fa reeixir i ens salva de tot allò que ens fa anar insegurs per la vida. Ell confia en les nostres capacitats si estem en comunió amb la seva voluntat». Els diferents grups ho van valorar com una bona experiència, que esperen tingui continuïtat. Aquestes trobades, van dir, sempre aporten una gran vivència i ganes de tornar-hi.

REFLEXIONS

Respondre amb amor i servei

Els cristians som testimonis de resurrecció. La nostra vida ha de ser testimoniatge del Ressuscitat, que ens vol moure esperançadament a l'amor i al servei. Són múltiples i diverses les possibilitats, i molts els qui podem oferir el nostre temps i els nostres coneixements abocant-los al servei desinteressat dels altres, especialment dels qui més ho necessiten.

Un òptic optometrista, que desenvolupa la seva activitat professional en un establiment propi, va conèixer i es va interessar per una associació que aplega professionals del seu sector i que, en col·laboració amb altres dues entitats de voluntariat especialitzades en l'acolliment de refugiats i de persones amb una especial vulnerabilitat, els ofereix assistència sanitària en diverses especialitats. També hi col·laboren industrials, que faciliten els materials necessaris. Els òptics dediquen un dia al mes a aquest voluntariat. L'experiència és positiva, més enllà del servei concret que permet millorar la capacitat de la vista de persones que en quedarien al marge i sense possibilitats, amb tot el que això comporta en el dia a dia de qualsevol persona.

Una bona manera de donar resposta a la invitació evangèlica, que ens recorda que l'examen final de la nostra vida versarà sobre l'amor manifestat en les obres. «Anava despul·lat, i em va vestir; estava malalt, i em va visitar; era a la presó, i vingüeu a veure'm» (Mt 25,36). Hem d'atendre les situacions que demanen resposta —són un clam davant Déu—, que demanen compassió; compartir la passió de l'altre, compartir el seu patiment, el seu dolor, la seva indefensió, donar-li resposta. Respondre, alleugerir el proïsme, pot tenir un sentit redemptor que ens permet participar en el testimoniatge de la redempció del Crist. Permet, també, anar més enllà. La compassió de Crist vers els malalts ultrapassa la situació de malaltia i vol abastar tota la persona, alliberant-la de qualsevol sofriment. La seva invitació a l'acció, a la implicació generosa, és clara: «Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis» (Mt 10,8).

L'òptic optometrista del relat continuarà amb el servei mensual generós i desinteressat. Abocarà els seus coneixements, curarà el malalt, hi descobrirà el germà, l'escoltarà, l'estimarà. Tants i tants voluntaris, en la diversitat institucional que els acull, donaran vida al manament de l'amor.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► Dissabte, 25 de maig:

—A les 9.30 h, Assemblea diocesana. Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. El bisbe Salvador convoca tota la diòcesi a participar en aquesta trobada, per compartir experiències i fer balanç de l'any. El ponent d'enguany serà Mn. Joan Torra, del bisbat de Vic, que explicarà la seva experiència com a rector d'una localitat mitjana, Torelló, amb una sola parròquia.

—A les 20 h, confirmacions a la Parròquia de l'Assumpció de les Borges Blanques, a càrrec del bisbe Salvador.

► Diumenge, 26 de maig:

—A les 10 h, confirmacions a la Parròquia de l'Assumpció d'Alcarràs, a càrrec del bisbe Salvador.

—A les 12 h, confirmacions a la Parròquia de Sant Llorenç de Soses, a càrrec del bisbe Salvador.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dimarts [Fets 14,19-25 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.

22. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), religiosa viuda, de Barcelona, fundadora de les carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, religio-

sa agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. i fund.

24. □ Divendres [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria

Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. i rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2.22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14.16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Sant Felip Neri (Florència, 1515-Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

Diumenge V de Pasqua (C)

COMENTARI

Estimeu-vos com jo us he estimat

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Lистра, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.* O bé: *Al-leluia.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encaraestic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Lистра, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalia y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.* O bien: *Al-luya.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros.»

La forma de parlar de Jesús és ben paradoxal. Quan s'atansa l'hora de la mort ell parla que *Déu el glorificarà ben aviat*. Allò que per a nosaltres és una gran ignomínia com és la seva mort, per a Jesús és el moment de la glorificació. I és ara quan ens deixa el gran manament: *Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus*. El criteri, doncs, que dona Jesús és molt clar: estimar com ell ha estimat, és a dir fins a la mort. Llavors és quan demostrem, amb fets no amb paraules, que som els seus deixebles. El manament és tan fàcil de dir com difícil de practicar. Per això a la primera lectura llegim: Pau i Bernabé *confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions*. Però també diu que *els encomanaven al Senyor en qui havien cregut*. Estimar com Jesús no és tasca que hàgim o que puguem fer sols. Per això quan arriben a Antioquia *van reunir la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells*. Déu és sempre amb nosaltres per ajudar-nos a seguir el seu camí, camí d'amor que porta a la mort. És l'únic camí de fecunditat. L'Apocalipsi ens parla *del cel nou i la terra nova*, fruit d'aquest amor. El terme final és que *Déu viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat. Llavors el qui seia al tron afirmà: Jo faré que tot sigui nou*. Un amor com el de Jesús és la gran força que transforma tot el nostre món, que crea ja ara i aquí una realitat nova que arribarà a la seva plenitud al final de la història. Però aquest amor que porta al cel nou i a la terra nova passa per la glorificació que és també la mort. No ho oblidem.

Mn. Jaume Pedrés